

ФАУСТЪ (на Мефистофеля).

Кажи ми ти, отъ туй какво ли ще излѣзне?
Тѣзъ глупости, тѣзъ кълчения бѣсни,
Това измами подли ще да сж,
Познавамъ ги, отъ тѣхъ се азъ гнусж.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Простакъ! Това е само за играчка.
Не бивай винаги тѣй строгъ!
Ней трѣбва нѣкой фокусъ, катъ на врачка,
За да подѣйствува на тебе тоя сокъ.

(Накарва фауста да влѣзне въ кръга).

ВЪЩИЦАТА

(съ готѣмъ възторгъ почва да декламира изъ книгата).

Ти слушай, разбери!
Едното десеть стори,
И двѣтъ да се скрий,
Тритъ да приравнишъ,
Тѣй ще забогатишъ.
Четиритъ — безъ тѣхъ.
И отъ шесть и отъ петь,
По мой вѣщичий редъ,
Ти седѣмъ и осѣмъ дай!
И дѣо ще харенъ край.
И деветъ е едно,
А десеть — ни едно.
Това е нашето едно по едно!

ФАУСТЪ.

Азъ мисля, старата бълнува.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

О не, тя още има да врачува;